

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Bc. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobkyně: **Goodwill invest s.r.o.**, IČO: 01569546

sídlem U dubu 691/48, Praha 4

proti:

žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu**

sídlem Washingtonova 7, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2021, čj. 880172-4/2021-510000-11

takto:

- I. Rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 23. 12. 2021, čj. 880172-4/2021-510000-11 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobkyně.
- III. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, když nepřiměřeně vedeným exekučním řízením vymáhal částku, kterou žalobkyně domněle oprávněnému ke dni zásahu nedluhovala, **se odmítá**.
- IV. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

když nepřiměřeně vedeným exekučním řízením vymáhal částku, kterou žalobkyně domněle oprávněnému ke dni zásahu nedluhovala.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou dne 2. 1. 2022 se žalobkyně u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2021, čj. 880172-4/2021-510000-11 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný podle § 101 odst. 1 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**daňový řád**“) v souladu s § 159 odst. 3 daňového řádu, zamítl námitku žalobkyně proti exekučnímu příkazu číslo 2151008627 žalovaného ze dne 8. 12. 2021, čj. 880172/2021-510000-42.1 (dále též „**Exekuční příkaz**“). Exekučním příkazem byla nařízena daňová exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, k zaplacení nedoplatku žalobkyně ve výši 1 500 Kč, zvýšeného o exekuční náklady výši 500 Kč; celková výše vymáhaného nedoplatku činila 2 000 Kč.
2. K nařízení exekuce správce daně přistoupil na základě žádosti o provedení exekuce městem Říčany ze dne 14. 6. 2021, resp. na základě příkazu Městského úřadu Říčany (dále jen „**MÚ Říčany**“) ze dne 2. 11. 2020, čj. 312011/2020-MURI/OÚMVV/521 (dále též „**Příkaz**“), kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což jí byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
3. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 27. 12. 2021.
4. Pro případ, že by soud shledal, že Napadené rozhodnutí není přezkoumatelné postupem podle § 65 s. ř. s., žalobkyně navrhla, aby soud vyslovil, že se žalovaný dopustil „*nezákonného zásahu, když nepřiměřeně vedeným exekučním řízením vymáhal částku, kterou žalobkyně domnělému oprávněnému ke dni zásahu nedluhovala*“, tj. *in eventum* podala proti Napadenému rozhodnutí žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu (§ 82 a násl. s. ř. s.).

II. Rozhodnutí žalovaného (Napadené rozhodnutí)

5. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí nejprve stručně popsal průběh námitkového řízení. Uvedl, že z obsahu podání žalobkyně vyplynulo, že uplatňuje prostředek ochrany v podobě námítky podané ve smyslu § 159 daňového řádu. Žalovaný citoval podání žalobkyně, ve kterém uvedla, že „*[p]odatel upozornil správce daně sdělením ze dne 2. 7. 2021, že rozhodnutí č. j. 312011/2020-MURI/OUMVV/521 není v právní moci. Dále upozornil, že případně nezákonnou exekucí mu vznikne škoda ve výši Kč 50 000,- na sankci v obchodních vztazích. Správce daně přesto neoprávněnou exekuci provedl. Nadto tak učinil způsobem, který navýšil újmu podatele o další sankci Kč 200 000,- když exekučním příkazem č. j. 880172/2021-510000-42.1 způsobil debet na jednom z bankovních účtů podatele. Takový postup správce daně byl přitom zbytečný a nepřiměřený, když na druhém bankovním účtu podatele se nacházela částka v řádu několika set tisíc korun českých, tedy naprosto postačovala k exekuci (neoprávněně) vymáhané částky*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

6. Přezkoumáním případu žalovaný zjistil, že dne 17. 6. 2021 obdržel od MÚ Říčany žádost o provedení exekuce na peněžité plnění na pravomocné a vykonatelné daňové nedoplatky vůči žalobkyni ve výši 1 500 Kč. Žalovaný zdůraznil, že jakožto správce daně musí dbát na základní účel správy daní zakotvený v § 1 odst. 2 daňového řádu, především pak zabezpečení úhrady daní. Doplnil, že dne 24. 6. 2021 bylo žalobkyni doručeno vyrozumění o nedoplatku, přičemž uložená platební povinnost nebyla žalobkyní splněna, a proto žalovaný přistoupil k vymáhání uložené peněžité povinnosti, kdy dne 8. 12. 2021 vystavil exekuční příkaz číslo 2151008627 příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, který byl Komerční bance a.s. doručen dne 10. 12. 2021, žalobkyni pak dne 13. 12. 2021.
7. K námitce žalobkyně, že rozhodnutí není v právní moci, žalovaný uvedl, že k této nepředložila žádný důkaz, kterým by své tvrzení doložila. Žalovaný uvedl, že rovněž neobdržel žádnou informaci o změně či zrušení Příkazu ze strany MÚ Říčany. Uzavřel, že exekuční titul v průběhu vymáhání nedoznal žádných změn a provedená exekuce je proto oprávněná.
8. Žalovaný neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, že jí způsobil škodu tím, že zapříčinil debet na jejím účtu. Opětovně poukázal, že ani v tomto bodu žalobkyně nedoložila svá tvrzení žádným důkazním prostředkem, například obchodními smlouvami s uvedenou sankcí, ze kterého by bylo možno ověřit správnost jejího tvrzení. Žalovaný pak doplnil, že doručením exekučního příkazu nedochází k okamžitému převodu finančních prostředků z účtu, pouze k blokaci těchto prostředků a žalobkyně tak měla stále možnost provést úhradu nedoplatku ze svého druhého účtu, na kterém se dle jejího tvrzení měla nacházet částka v řádu několika set tisíc korun, přičemž úhradou nedoplatku dochází k okamžitému zastavení exekuce.
9. Závěrem žalovaný uvedl, že námitka ze strany žalobkyně byla podána nedůvodně, bez doložení jakýchkoli důkazních prostředků podporujících tvrzení žalobkyně. Zdůraznil, že exekuční titul byl vykonatelný a při vydání a doručování Exekučního příkazu bylo postupováno zcela v souladu se zákonem.

III. Žaloba

10. Žalobkyně úvodem uvedla, že Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta její námitka proti Exekučnímu příkazu, kterou namítala, že rozhodnutí, kterým měla vzniknout vymáhaná povinnost, nenabylo právní moci. Žalobkyně je tedy toho názoru, že v předmětném řízení vymáhanou částku z uvedeného důvodu nedluží.
11. Pod **prvním žalobním bodem** žalobkyně namítala, že jí postupem žalovaného spočívajícím v zablokování bankovního účtu žalobkyně vedeného v cizí měně, byla způsobena v důsledku dopadu situace do smluvních vztahů relativně významná újma, přesahující cca sto krát vymáhanou částku, přitom na bankovním účtu žalobkyně vedeného v korunách českých bylo dostatek prostředků k zaplacení (nedlužné) částky. Tento účet byl rovněž blokován, nicméně částku nechal žalovaný strhnout Finančním úřadem pro hlavní město Prahu z daňového přeplatku žalobkyně.
12. Žalobkyni se postup žalovaného při exekuci jeví nepřiměřeným, majícím striktně penalizační charakter. Žalobkyně si tento postup vysvětluje jako následek skutečnosti, že v minulosti upozorňovala na některé nezákonné postupy žalovaného a jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

celníků.

13. Pod **druhým žalobním bodem**, žalobkyně uvedla, že žalovaný vymáhal částku stanovenou nesprávným příkazem ze dne 2. 11. 2020, čj. 312011/2020-MURI/OÚMVV/521 [Příkaz], doručeným téhož dne, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za to, že údajně neměla „zajistit“, aby nájemce vozidla ve vlastnictví žalobkyně nejel po dálnici nepovolenou rychlostí, čímž měla žalobkyně spáchat přestupek. Žalobkyně zdůraznila, že marně vůči MÚ Říčany uváděla, že v nájemní smlouvě je výslovně uvedena povinnost nájemce dodržovat dopravní předpisy a neví, jak by měla dodržování dopravních předpisů zajistit jinak či více.
14. Žalovaný dle žalobkyně v Napadeném rozhodnutí zcela opomenul skutečnost, že žalobkyně proti Příkazu podala dne 9. 11. 2020 včasný odpor, a proto zcela nerozumí argumentaci žalovaného, proč by Příkaz měl nabýt právní moci. Žalovaný pak, namísto toho, aby se s těmito jemu známými skutečnostmi srozumitelně vypořádal, dle žalobkyně toliko uvedl, že neprokázala, že daný Příkaz není v právní moci. Podle názoru žalobkyně žalovaný od ní očekává plnění důkazní povinnosti, kterou nenese, neboť není povinna dokazovat obsah správního spisu, naopak tyto skutečnosti měl ověřit žalovaný.
15. Žalobkyně se pak pod **třetím žalobním bodem** vymezila i proti závěru žalovaného, že úhradou nedoplatku dochází k okamžitému zastavení exekuce, neboť toto neodpovídá skutečnosti; žalobkyně zdůraznila, že toho si byl plk. Ing. J. K. při podpisu Napadeného rozhodnutí zcela nepochybně vědom. Žalobkyně shrnula, že Napadené rozhodnutí nelze považovat za rozhodnutí správné, nebo odůvodněné v souladu s předpisy, přičemž jeho výrok je nezákonný, neboť její námitky mělo být vyhověno.
16. Závěrem žalobkyně uvedla, že pokud by soud dospěl k názoru, že Napadené rozhodnutí není přezkoumatelné postupem podle § 65 s. ř. s., žalobkyně pro takový případ tvrdí, že byla zkrácena na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím a byl přímo zaměřen proti ní, nebo v jeho důsledku bylo proti ní přímo zasaženo. Tento zásah dle žalobkyně pro případ, že by Napadené rozhodnutí nebylo přezkoumáváno, spočíval v popsáném postupu úředních osob, neboť jím byla žalobkyně zkrácena na svém právu na to, aby její práva byla omezována a zasahováno do jejích majetkových poměrů toliko na základě pravomocných rozhodnutí a aby Napadené rozhodnutí bylo srozumitelné odůvodněno. Rovněž podotkla, že nebyla povinna aktivně dokazovat obsah správního spisu, nota bene, když k němu nemá přístup, jelikož jí žalovaný nahlížení do spisu neumožnil.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podaném dne 28. 2. 2022 nejprve popsal průběh řízení, které předcházelo vydání Napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že exekučním titulem bylo pravomocné a vykonatelné rozhodnutí MÚ Říčany ze dne 2. 11. 2020, čj. 312011/2020-MURI/OÚMVV/521 [Příkaz], kterým byla žalobkyni uložena sankce pokuty ve výši 1 500 Kč. Příkaz nabyl právní moci dne 11. 11. 2020 a stal se vykonatelným dne 12. 12. 2020. Následně opětovně shrnul podání žalobkyně v exekučním řízení a doplnil, že přestože správce daně jako exekuční orgán není obecně oprávněn zkoumat správnost exekučního titulu, ale naopak je jím v zásadě vázán, žalovaný se dotázal přípisem ze dne 12. 7. 2021 MÚ Říčany na věcnou správnost Příkazu, a tedy na existenci nedoplatku, který mu byl předán k vymožení. Dne 2. 8. 2021 žalovaný obdržel odpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

od MÚ Říčany, byť neformální cestou prostřednictvím služebního e-mailu s tím, že tento považuje Příkaz stále za pravomocný a vykonatelný, neboť údajný odpor proti Příkazu neměl náležitosti, aby byl považován za odpor.

18. Žalovaný dále uvedl, že v návaznosti na vyrozumění o nedoplatku žalobkyně žalovanému zaslala dne 20. 7. 2021 podání prostřednictvím e-mailové adresy (toto učinila kvalifikovaným dne 26. 7. 2021 opětovným podáním do datové schránky žalovaného), ve kterém zopakovala, že Příkaz není v právní moci, a upozornila na možný vznik škody v důsledku nezákonně vedené exekuce. V odpovědi na toto podání žalovaný žalobkyni vyjádřením ze dne 20. 8. 2021 informoval, že dle MÚ Říčany je uložené peněžité plnění na základě Příkazu stanoveno pravomocně a je vykonatelné.
19. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně dalším podáním ze dne 1. 9. 2021 (toto učinila kvalifikovaným dne 5. 9. 2021 opětovným podáním do datové schránky žalovaného), kdy obsah tohoto žalovaný opětovně odcitoval; žalobkyně opětovně vznášela výtky k postupu žalovaného v předmětném řízení, přičemž k právní moci a vykonatelnosti Příkazu uvedla, že sama existence doložky plné moci neznamená, že Příkaz je v plné moci, a doplnila, že žalovaný nesprávně nadřadil při výkonu správy daní stav formální nad stav faktický. Dne 26. 7. 2021 žalobkyně žalovanému adresovala další podání (toto dle žalovaného učinila kvalifikovaným podáním do datové schránky dne 30. 7. 2021), jehož obsah žalovaný odcitoval; v tomto žalobkyně uvedla své výtky vůči postupu žalovaného jako správce daně. Žalobkyně následně žalovanému adresovala další dvě podání (obě ze dne 14. 9. 2021), jejichž obsah žalovaný ve vyjádření rovněž reprodukoval; v těchto žalobkyně namítala nesprávný postup žalovaného ve vztahu k přijímání písemností, k posouzení adresovaných podání co do jejich obsahu a k poskytování informací. Žalovaný pro úplnost doplnil, že žalobkyně následně učinila několik dalších podání, kterými vyjadřovala nesouhlas s postupy žalovaného, avšak jejich předmětem nebylo exekuční řízení.
20. Žalovaný následně shrnul okolnosti vydání Exekučního příkazu, na jehož základě byla zahájena daňová exekuce, podání námitek žalobkyní a následné vydání Napadeného rozhodnutí. Podotknul, že námitkou nedostatku právní moci a vykonatelnosti Příkazu se zabýval, nicméně jí neshledal důvodnou, neboť MÚ Říčany na stavu exekučního titulu nic nezměnil a žalobkyně se omezila toliko na vyjádření, aniž by toto podložila řádnými důkazními prostředky. Žalovaný tedy dle jeho přesvědčení neměl žádnou povinnost Příkaz jako řádný exekuční titul zpochybňovat, nebo jej dokonce dále prověřovat.
21. K samotné námitce uvedené pod **druhým žalobním bodem**, tj. že Příkaz nenabyl právní moci a vykonatelnosti, žalovaný zopakoval, že s tímto tvrzením nesouhlasí a trvá na tom, že exekuční titul v podobě Příkazu existuje, přičemž je pravomocný a vykonatelný, což je doloženo správním (exekučním) spisem.
22. Žalovaný dále uvedl, že mu nepřísluší vyjadřovat se k Příkazu, tedy k jeho obsahu a důvodům správního řízení, v rámci kterého byla žalobkyně uznána vinnou a byla jí uložena sankce pokuty. Žalovaný je v dané roli obecného správce daně a je vázán exekučním titulem, který mu byl v rámci žádosti předložen k provedení výkonu rozhodnutí. O skutečnosti, že žalobkyně podala opravný prostředek v rámci přestupkového řízení, se žalovaný dozvěděl až z projednávané žaloby. Tuto informaci žalobkyně žalovanému v rámci námítky nepředestřela, pouze obecně odkazovala na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Příkaz není pravomocný.

23. Žalovaný poukázal, že námitka, jako dozorčí prostředek ochrany zakotvená v § 159 daňového řádu, je dispozitivního charakteru a tudíž posouzení námitek je limitováno tím, jak kvalitně a podrobně jsou námitky prezentovány a jak kvalitními a určitými důkazy se daňový subjekt brání. Při uplatnění námitky jako dozorčího prostředku ochrany to není správce daně, kdo nese tíži důkazního břemene. Upozornil však, že přesto v rámci první reakce žalobkyně na vyrozumění o nedoplatku stav exekučního titulu prověřil; žalobkyně však na svou obranu zcela rezignovala.
24. Žalovaný se vymezil i proti tvrzení žalobkyně vznesenému pod **prvním žalobním bodem**, tj. že Napadeným rozhodnutím zablokoval bankovní účet žalobkyně, což se nestalo, neboť titulem pro provedení výkonu daňové exekuce je Exekuční příkaz, nikoliv Napadené rozhodnutí. Exekučním příkazem pak byl dle žalovaného postižen jediný bankovní účet žalobkyně, a to účet č. 123-624560217/0100, vedený u Komerční banky v eurové měně.
25. Nesouhlasně se žalovaný vyjádřil k argumentaci žalobkyně co do nepřiměřenosti daňové exekuce a zdůraznil, že postupoval při výkonu rozhodnutí zcela v mezích zákona. Nepřiměřeností nelze dle žalovaného seznat ani postup, kdy po vydání exekučního příkazu (ještě před jeho realizací) dojde ke zjištění přeplatku dlužníka u jiného správce daně a následně je vymáhaný nedoplatek uhrazen z přeplatku poskytnutého tímto jiným správcem daně. Dle názoru žalovaného je postup při vymáhacím řízení, ve kterém dochází k vydání exekučního příkazu a nato i ke zjištění přeplatku u jiného správce daně, ze kterého je nakonec nedoplatek uhrazen, stále v mezích zásad daňového řízení, zejména zásady uvedené v § 5 odst. 3 v kontextu s § 175 odst. 3 daňového řádu.
26. K námitce pod **třetím žalobním bodem** pak žalovaný uvedl, že v žalobkyni mohla pochybnost vyvolat věta „úhradou nedoplatku dojde k okamžitému zastavení exekuce“. Podotknul, že nicméně posuzoval námitku žalobkyně vznesenou vůči Exekučnímu příkazu natolik obecně, nakolik byla žalobkyně obecná v důvodech uplatněné námitky. Žalovaný pak konstatoval, že „zastavení exekuce“ je synonymem „zániku exekuce“, což neznamena nic jiného než její konec. V kontextu odůvodnění Napadeného rozhodnutí tak žalovaný pouze uvedl, že zaplacením nedoplatku dojde k ukončení exekuce. Žalovaný pak odkázal na úpravu obsaženou v § 190 daňového řádu, ze které dle něj vyplývá, že úhradou vymáhaného nedoplatku exekuce bez dalšího zaniká, tedy exekuční řízení končí, bez vydání rozhodnutí takový stav potvrzujícího. Stejně tak exekuce končí, pokud je vydáno rozhodnutí o zastavení řízení.
27. Závěrem žalovaný zdůraznil, že až do okamžiku vydání Napadeného rozhodnutí „*nedošlo k úhradě vymáhaného nedoplatku ani přeplatkem na dani, ani nedošlo k odeslání nabytí právní moci do banky, ani nedošlo ke zpeněžení a ani nedošlo k zastavení daňové exekuce*“. Tyto a další úkony provedené následně v rámci daňové exekuce, ať ze strany žalovaného, banky, nebo žalobkyně, jsou dle žalovaného již mimo skutkový stav, který je ohraničen vydáním Napadeného rozhodnutí, které je předmětem projednávané správní žaloby.
28. S ohledem na existenci Napadeného rozhodnutí žalovaný seznal alternativní návrh žalobkyně na přezkum nezákonného zásahu za zcela nepřipustný.

V. Replika žalobkyně

29. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného ze dne 9. 3. 2022 nejprve konstatovala, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

ve vyjádření žalovaného se podávají tvrzení a skutečnosti neodpovídající faktickému stavu, a že žalovaný předložil soudu spis neúplný, respektive zřetelně s účelově preselektovanými písemnostmi.

30. Žalobkyně dále uvedla, že její společník a jednatel v minulosti upozorňoval na některé nedostatky činnosti žalovaného v rámci správy daní, což dle žalobkyně vyústilo v zahájení „zákopové války“ se žalobkyní a dalšími obchodními společnostmi, ve kterých je její společník a jednatel účasten. Žalobkyně označila návrh žalovaného, aby v případě, že soud shledá žalobu v části nezákonného rozhodnutí a v části nezákonného zásahu nepřipustnou, alternativně nedůvodnou, projednal žalobu bez jednání, jako postrádající racionalitu. Žalobkyně navrhla, aby soud žalovanému uložil doplnit spis a předložit kompletní spisový materiál pro doložení naznačeného kontextu souzené věci.
31. Žalobkyně dále citovala judikaturu Ústavního soudu, že existence kompletní, nezměněné a věrohodné spisové dokumentace je základním předpokladem řádně vedeného daňového řízení a rozhodnutí v něm přijímaných, přičemž tyto závěry dle jejího názoru dopadají i na postupy celního orgánu jako správce daně. V této souvislosti žalobkyně podotkla, že „soudu žalovaným uváděnou žádost ukladatele čj. 495859/2021-510000-41 ze dne 17. 6. 2021 [jí] žalovaný nezpřístupnil nahlížením na pracovišti žalovaného“.
32. Co se týče skutečnosti, že žalovaný ověřoval právní moc a vykonatelnost Příkazu, žalobkyně konstatovala, že žalovaný neuvedl, proč odpor proti Příkazu neměl být považovaný za odpor, nebo které zákonné náležitosti podání měly u podaného odporu absentovat, případně proč nebyla vydána výzva k odstranění vad podání. Žalobkyně pak poukázala, že žalovaným uváděné písemnosti (přípis žalovaného čj. 506996-2/2021-510000-41 ze dne 12. 7. 2021 MÚ Říčany včetně doručení, odpověď MÚ Říčany ze dne 30. 7. 2021, čj. 506996-8/2021-510000-41) jí žalovaný nezpřístupnil nahlížením na pracovišti žalovaného.
33. Žalobkyně opětovně uvedla, že žalovaného opakovaně upozorňovala, že Příkaz právní moci nenabyl a že zahájením exekuce způsobí žalovaný škodu přesahující mnohonásobně exekuoanou částku, přičemž žalovaný exekuci přesto zahájil. Doplnila, že Komerční banka, a.s. k dotazu žalobkyně sdělila, že se situací nemůže nic dělat, neboť žalovaný jí uložil zablokovat bankovní účet v EUR, byť jej informovala, že žalobkyně má účet v korunách českých, na kterém jsou dostatečné prostředky k provedení exekuce; tuto skutečnost žalobkyně navrhla prokázat výsledkem pracovníků Komerční banky a.s. identifikovanými dle spisu banky.
34. Žalobkyně pak shrnula rozhodné skutečnosti, ze kterých dle jejího názoru vyplývá, že Příkaz není v právní moci, a to že Příkaz jí byl doručen dne 2. 11. 2021 (*sic!*). Jelikož žalobkyně s Příkazem nesouhlasila, zaslala dne 9. 11. 2021 (*sic!*) e-mail na elektronickou adresu MÚ Říčany uvedenou v Příkazu odpor, mylně je pak nazvala odvoláním. Podání pak žalobkyně doručila MÚ Říčany na adresu uvedenou na jeho webových stránkách, toto podání MÚ Říčany přijal. MÚ Říčany pak žalobkyni poučil, že podání posoudil jako odpor, ale že je třeba jej podat rovněž do datové schránky. Žalobkyně podle poučení postupovala a podání učinila do datové schránky, kdy se tak stalo ve lhůtě pro podání odporu. Žalobkyně podotkla, že tedy nevidí rozumného důvodu, proč by měl být Příkaz v právní moci.
35. Závěrem žalobkyně konstatovala, že je namístě Napadené rozhodnutí zrušit a exekuci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vedenou na bankovní účet v EUR posoudit jako nesprávnou a za daných okolností předchozího upozornění na vznik škody a dostatek prostředků na účtu v korunách českých nepřiměřenou.

VI. Jednání

36. Při jednání konaném dne 2. 5. 2022 žalovaný setrval na svém procesním stanovisku a dříve uplatněné argumentaci. Soud jednal v nepřítomnosti žalobkyně, jejíž omluvu, kterou obdržel několik hodin před začátkem jednání, soud vyhodnotil jako nikoli řádnou. Žalobkyně v předmětném podání ze dne 2. 5. 2022 toliko v obecné rovině tvrdila nijak specificky nekonkretizovanou zdravotní indispozici blíže neurčeného pracovníka žalobkyně, kterou nadto soudu nijak nedoložila.
37. Soud provedl k důkazu listiny, které žalobkyně doložila ke své replice k vyjádření žalovaného ze dne 9. 3. 2022, tj. kopii e-mailové zprávy žalobkyně ze dne 9. 11. 2020 adresované na e-mailovou adresu X, ve které je uvedeno, že „*proti příkazu č. j. 250759/2020-MURI/OÚMVV/521*“ žalobkyně podává odvolání. Z kopie e-mailové zprávy adresované z adresy X dne 10. 11. 2020 žalobkyni jako odpověď na předchozí e-mailovou zprávu se podává, že tímto byla žalobkyně informována o tom, že „*odpor lze v zákonné lhůtě podat e-mail pouze s elektronickým podpisem, popřípadě datovou schránkou nebo poštou na naši adresu*“. Z listiny nazvané *Městský úřad v Říčanech, kontakty v době omezeného provozu úřadu* (nedatováno) se podává jmenný seznam osob včetně jejich zařazení do odboru / oddělení úřadu, e-mailová adresa a telefon dotčených osob, kdy mj. u kontaktu „N. T., Bc., DiS.“ je uvedena e-mailová adresa X. Žalobkyně dále předložila dokument potvrzující uskutečnění a doručení datové zprávy ID 841694505 vygenerovaný z informačního systému datových schránek ve formátu .zfo, ve kterém je jako odesílatel uvedena žalobkyně, adresát je uveden MÚ Říčany (ID schránky: skjbfwd), v předmětu zprávy je uvedeno „*odvolání*“, datum a čas odeslání je uveden „*10. 11. 2020 v 19:40:21*“, přičemž zpráva obsahuje přílohu nazvanou „*20_11_09_Odv_MURI_312011_20_GI.pdf (731,62 kB)*“ (dále jen „**Datová zpráva ID 841694505**“), kdy se jedná o kopii e-mailové zprávy adresované žalobkyni MÚ Říčany dne 9. 11. 2020.
38. Soud dále jako listinný důkaz provedl vyjádření MÚ Říčany ze dne 13. 4. 2022 (č.l. 73 soudního spisu), ze kterého se podává, že Datová zpráva ID 841694505 byla ve spisové službě MÚ Říčany dohledána, tento dokument však nebyl propsán do příslušného spisu čj. 250759/2020-MURI/OÚMVV/521. Z vyjádření soud dále zjistil, že podané odvolání (odpor) bylo MÚ Říčany doručeno prostřednictvím e-mailu dne 9. 11. 2020 a toto bylo nahráno do spisu. Žalobkyně byla dne 10. 11. 2020 vyrozuměna o zákonných náležitostech podání odporu a tato následně podala odpor dne 10. 11. 2020 prostřednictvím datové schránky, v podstatě byl ale prostřednictvím datové schránky odeslán e-mail z 9. 11. 2020 ve formátu pdf. Ve spisové službě se proto dokument „odvolání“ jevil jako forma e-mailové komunikace. Tím došlo ke „zmatečným poznámkám“ na straně MÚ Říčany a ve spise byl nadále veden odpor toliko podaný e-mailem bez elektronického podpisu. V závěru vyjádření je uvedeno, že MÚ Říčany uznává pochybení na své straně.
39. Soud dále provedl vybrané podklady ze správního spisu MÚ Říčany, čj. 250759/2020-MURI/OÚMVV/521, v rámci kterého byl vydán Příkaz, a to samotný originál Příkazu ze dne 2. 11. 2020, včetně doručanky datové zprávy, ze které se podává, že touto byl Příkaz dne 2. 11. 2020 doručen do datové schránky žalobkyně. Soud dále ověřil, že součástí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

předmětného spisového materiálu není Datová zpráva ID 841694505.

40. Provedení dalších důkazních prostředků navržených žalobkyní v žalobě [spisové podklady Komerční banky a.s., výslech Ing. T. K. (Finanční úřad pro hlavní město Prahu), spisové podklady Generálního ředitelství cel konkretizované na str. 2 žaloby, výslech Bc. T. N., spisové podklady o zastavování exekučních řízení žalovaným, výslech plk. Ing. J. K., výslech pracovníků Komerční banky a.s.] soud seznal s ohledem na důvody popsané v části VII. tohoto rozsudku za nadbytečné, neboť by jejich provedení k důkazu nebylo způsobitelné na meritorních závěrech soudu ničeho změnit; žalobkyně nadto nijak konkrétně nespecifikovala, jaké skutečnosti by měly být navrženými důkazy prokázány.
41. Další listinné důkazní návrhy žalobkyně uvedené jak v samotné žalobě, tak v replice k vyjádření žalovaného (správní spis žalovaného, Napadené rozhodnutí) soud neprováděl, neboť správním spisem (jehož je Napadené rozhodnutí součástí) se dle ustálené rozhodovací praxe správních soudů nedokazuje – soud z něj vychází.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

42. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
43. Soud pak pro úplnost konstatuje, že žalobu proti Napadenému rozhodnutí je třeba v kontextu závěrů vyslovených v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2019, čj. 1 Afs 271/2016 - 53, považovat za přípustnou, neboť rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je dle rozšířeného senátu jak samotný exekuční příkaz vydaný podle § 178 daňového řádu, tak rozhodnutí o námitce podle § 159 daňového řádu podané proti tomuto exekučnímu příkazu.
44. V posuzované věci brojí žalobkyně podanou žalobou proti rozhodnutí správce daně, kterými byla nařízena daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb v celkové výši 2 000 Kč, kdy především namítá, že exekuce byla vedena na základě nepravomocného a nevykonatelného titulu (Příkazu) a nepřiměřeným způsobem.
45. Ze správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti.
46. Dne 14. 6. 2021 adresoval MÚ Říčany správci daně žádost o provedení exekuce, kterou v souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) předal neuhrazený závazek žalobkyně vůči MÚ Říčany žalovanému. K žádosti MÚ Říčany doložil Příkaz s doložkou právní moci a vykonatelnosti, ve které je uvedeno, že Příkaz nabyl právní moci dne 11. 11. 2020 a je vykonatelný dnem 12. 12. 2020. Vyrozuměním ze dne 22. 6. 2021 žalovaný žalobkyni informoval o nedoplatku v celkové výši 1 500 Kč a vyzval jí k zaplacení. Podáním ze dne 12. 7. 2021 žalobkyně upozornila žalovaného, že Příkaz není v právní moci a že případnou nezákonnou exekuci jí vznikne škoda ve výši 50 000 Kč. V odpovědi ze dne 12. 7. 2021 žalovaný žalobkyni sdělil, že jako obecný správce daně obdržel Příkaz s doložkou právní moci a vykonatelnosti a následně jsou z jeho strany činěny kroky k vymožení dlužné částky ve výši 1 500 Kč. Z podání žalovaného ze dne 12. 7. 2021 se podává, že tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žalovaný MÚ v Říčanech informoval, že žalobkyně v reakci na vyrozumění o nedoplatku žalovaného informovala, že Příkaz není v právní moci. Žalobkyně žalovaného opětovně upozornila na skutečnost, že Příkaz dle jejího názoru není pravomocný v podáních ze dne 25. 7. 2021 a 5. 9. 2021. Z kopie e-mailové zprávy adresované z e-mailové adresy X na e-mailovou adresu X, předmět zprávy: Sdělení k rozhodnutí čj. 312011.pdf se podává, že touto referentka přestupkového řízení pracovníci žalovaného informovala, že Příkaz je pravomocný a vymahatelný a uvedla, že odpor proti Příkazu neměl zákonné náležitosti, aby byl považován za odpor.

47. Z exekučního příkazu číslo 2151008627 ze dne 8. 12. 2021 adresovaného Komerční bance, a.s. se podává, že tímto žalovaný nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb č. 123-624560217/0100 k zaplacení nedoplatku ve výši 1 500 Kč, zvýšeného o exekuční náklady ve výši 500 Kč, tj. celková výše vymáhaného nedoplatku činila 2 000 Kč. K Exekučnímu příkazu je připojena doložka právní moci a vykonatelnosti, ze které se podává, že nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 13. 12. 2021. Z žádosti o úhradu nedoplatku z přeplatku adresovaného Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 15. 12. 2021 se podává, že tímto žalovaný na základě § 154 odst. 2, odst. 4 daňového řádu požádal o poukázání nedoplatku z případného přeplatku žalobkyně. Dne 21. 12. 2021 Finanční úřad pro hl. m. Prahu vyrozuměl žalovaného o převedení přeplatku v celkové výši 2 000 Kč. Rozhodnutím ze dne 31. 12. 2021 žalovaný rozhodl o zastavení daňové exekuce nařízené dne 8. 12. 2021 příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb exekučním příkazem č. 2151008627, neboť žalobkyně uhradila ke dni 27. 12. 2021 pohledávku v plné výši z jiných zdrojů; rozhodnutí nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 2. 1. 2022.
48. V řízení o námitkách žalobkyně zopakovala argumentaci, že Příkaz není v právní moci, že jí nezákonnou exekucí vznikla škoda ve výši 50 000 Kč na sankci na obchodních vztazích a dále škoda ve výši 200 000 Kč tím, že na jednom z bankovních účtů žalobkyně byl způsoben debet. Postup správce daně žalobkyně označila za nepřiměřený, neboť na jiném jejím účtu se dle jejího tvrzení nacházela částka v řádu několika set tisíc korun českých.
49. Žalovaný Napadeným rozhodnutím námitku žalobkyně zamítl; závěry o něm žalovaný své posouzení opřel, jsou rekapitulovány výše v části II. tohoto rozsudku.
50. Z ustanovení § 106 odst. 2 správního řádu se podává, že *„[o]becní úřad nebo krajský úřad je exekučním správním orgánem tehdy, je-li současně správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) [tj. správním orgánem, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo schválil smír] nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku. Na žádost obecního úřadu provede exekuci obecný správce daně místně příslušný podle zvláštního zákona“*.
51. Podle § 161 odst. 1 daňového řádu *„[k] dělené správě dochází, je-li rozhodnutím orgánu veřejné moci, který není správcem daně, vydaným při výkonu veřejné moci uložena platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu a postupuje-li se při jeho placení podle tohoto zákona nebo podle jeho jednotlivých ustanovení. To platí i tehdy, pokud vznikla platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu přímo ze zákona bez vydání rozhodnutí“*. Z odstavce 3 předmětného ustanovení se podává, že *„[k] dělené správě rovněž dochází, jestliže zákon stanoví, že ke správě placení peněžitého plnění je příslušný jiný správní orgán než orgán veřejné moci, který platební povinnost k peněžitému plnění uložil“*.
52. Z ustanovení § 162 odst. 2 daňového řádu se podává, že *„[p]okud orgán veřejné moci, který*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

uložil platební povinnost k peněžitému plnění v rámci dělené správy, není současně příslušný k vymáhání tohoto peněžitého plnění, předá příslušnému správci daně nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této platební povinnosti, včetně stejnopisu rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehledu předávaných rozhodnutí. Tyto údaje jsou předávány o peněžitém plnění, které nebylo dobrovolně uhrazeno do 30 dnů po marném uplynutí lhůty jeho splatnosti“. Z odstavce 3 předmětného ustanovení pak plyne, že „[o]rgán veřejné moci, který předal údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy příslušnému správci daně, je povinen tomuto správci daně neprodleně sdělit jakékoliv změny, které nastaly nebo mohou nastat při správě placení těchto peněžitých plnění“.

53. Podle § 175 odst. 1 daňového řádu „[s]právce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora, popřípadě jej uplatnit v insolvenčním řízení nebo přihlásit jej do veřejné dražby“. Podle odstavce 2 předmětného ustanovení „[s]právce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepochybném poměru k výši nedoplatku“.
54. Podle § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění.
55. V logice uspořádání žalobních námitek soud nejprve přistoupil k posouzení důvodnosti té části žalobní argumentace, kterou žalobkyně poukazovala na to, že Příkaz s ohledem na včasné podání odporu nenabyl právní moci a vykonatelnosti, tj. argumentace uvedené pod **druhým žalobním bodem**.
56. V první řadě soud připomíná, že „[j]e-li u správního soudu napadeno rozhodnutí vydané v další fázi řízení (v řízení exekučním), pak přirozeně soud může zkoumat jen samotnou existence titulu a vhodnost zvoleného způsobu exekuce, poměr výše pohledávky k ceně exekucí postižené věci apod., navíc za podmínky, že stížnost tvrdí například, že exekuční titul neexistuje, zvolený způsob exekuce není zákonem připuštěn, že cena postižené věci je v nepochybném poměru k výši pohledávky atp. Soud se ve fázi exekučního řízení nemůže zabývat skutečnostmi, které nastaly před vydáním vykonatelného výkazu nedoplateků, tedy v řízení vyměřovacím“ (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, čj. 1 Afs 47/2004 - 75). K uvedenému lze doplnit, že stejný názor zastává judikatura správních soudů rovněž k přezkumu exekučních příkazů vydaných podle správního řádu. V rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2012, čj. 44 A 95/2011 - 49, publ. pod č. 2622/2012 Sb. NSS, se tento soud zabýval ochranou proti exekučnímu příkazu vydanému k vymození nepeněžité povinnosti, přičemž vyslovil, že „[v] řízení o žalobě proti exekučnímu příkazu (§ 111 správního řádu z roku 2004) lze exekuční titul zkoumat pouze z hlediska jeho samotné existence, pravomoci správního orgánu exekuční titul vydat, právní moci exekučního titulu, skutečnosti, zda povinnost stanovená v exekučním titulu zavazuje povinného z exekučního příkazu, skutečnosti, zda exekuční titul vymáhanou povinnost vůbec ukládá, anebo skutečnosti, zda exekučním titulem uložená povinnost je fakticky vůbec splnitelná, ať už z důvodu právní či faktické nemožnosti takového plnění nebo z důvodu natolik neurčitého vymezení ukládané povinnosti, že to brání v jejím splnění“. Tento rozsah soudního přezkumu lze nepochybně přiměřeně vztáhnout i na exekuční příkazy vydané v daňové exekuci (obdobně srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, čj. 3 Afs 173/2017 - 37).
57. V projednávaném případě žalovaný daňovou exekuci zahájil Exekučním příkazem, který

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

obsahoval odkaz na exekuční titul (vykonatelné rozhodnutí), kterým byl Příkaz MÚ Říčany. O provedení exekuce na peněžité plnění uložené Příkazem žalobkyni, která povinnost dobrovolně nesplnila, byl MÚ Říčany požádán žalovaný v rámci tzv. věcné (kompetenční) dělené správy, která je upravena v § 161 odst. 3 daňového řádu, kdy peněžité plnění (pokuta) je uloženo jedním orgánem veřejné moci (zde MÚ Říčany), avšak příslušným k vymáhání tohoto peněžitého plnění je jiný orgán veřejné moci (zde žalovaný, tj. Celní úřad pro hlavní město Prahu).

58. Jak již bylo uvedeno výše, v souladu s § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění. Existenci exekučního titulu třeba posuzovat z hlediska naplnění znaků formální a materiální vykonatelnosti, když materiální vykonatelnost je zajištěna přesným naplněním zákona na formulaci rozhodnutí (k tomu viz ustanovení § 67, § 68 a § 150 odst. 1 správního řádu) a formální vykonatelnost je stanovena v § 150 odst. 3 správního řádu (obdobně srovnej rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2019, čj. 43 Af 5/2018 - 14). Odborná literatura pak k atributu vykonatelnosti exekučního titulu doplňuje, že *[v]ykonatelnost exekučního titulu potvrzuje tzv. doložka vykonatelnosti. Je-li exekučním orgánem správce daně, který je zároveň původcem exekučního titulu (vydal rozhodnutí nebo sestavil výkaz nedoplatků), není nutné, aby na titulu byla doložka vykonatelnosti vyznačena. Půjde-li však typicky v rámci tzv. dělené správy (§ 161) o exekuční titul jiného orgánu, bude namístě, aby byl doložkou vykonatelnosti opatřen, a to navzdory tomu, že § 162 odst. 1 a 2 se spokojuje toliko s vyznačením právní moci. I v tomto případě je však správce daně povinen zabývat se otázkou, zda exekuční titul je skutečně vykonatelný, tedy zda byla doložka vykonatelnosti vyznačena správně. K tomu mu slouží podklady poskytnuté podle § 162 odst. 1 a 2“ (srovnej LAVICKÝ, Petr. § 178 [Nařízení daňové exekuce]. In: *Daňový řád: komentář*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. 3 sv. Komentáře Wolters Kluwer. Kodex).*
59. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalobkyně žalovaného opakovaně upozorňovala, že Příkaz není v právní moci, neboť proti němu byl ze strany žalobkyně podán odpor. Žalovaný pak v návaznosti na tvrzení žalobkyně skutečnost, že Příkaz nabyt právní moci a vykonatelnosti, u MÚ Říčany ověřoval, přičemž byl správním orgánem ujištěn, že Příkaz je vykonatelný a lze postupovat ve vymáhání peněžitého plnění, neboť odpor podaný žalobkyní neměl zákonné náležitosti, aby mohl být považován za odpor. Příkaz byl opatřen doložkou právní moci a vykonatelnosti dne 15. 6. 2021 s tím, že právní moci nabyt dne 11. 11. 2020 a vykonatelným se stal dnem 12. 12. 2020, žalovanému byla MÚ Říčany rovněž doložena doručenka datové zprávy o doručení Příkazu do datové schránky žalobkyně. Žalobkyně se přitom v řízení před zahájením daňové exekuce a rovněž v řízení o námitce proti Exekučnímu příkazu omezila toliko na tvrzení, že Příkaz není v právní moci, neboť proti němu ve lhůtě byl podán odpor, toto své tvrzení však (dle obsahu správního spisu žalovaného) žádným konkrétním způsobem nedoložila. Jak přitom zdůraznil Nejvyšší správní soud ve shora připomínaném rozsudku, „*[v]zhledem k faktu, že daňovou exekuci jsou realizována správní rozhodnutí, platí i ohledně exekučního titulu tzv. presumpce správnosti správního rozhodnutí. Exekuční titul je považován za správný, resp. za zákonný, dokud není prokázán opak. (Lichnovský, O., Ondrýsek, R. a kolektiv.: *Daňový řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 651 – 665)“.*
60. V projednávané věci nicméně žalobkyně své tvrzení, že proti Příkazu podala včasný a přípustný odpor, doložila v řízení před soudem Datovou zprávou ID 841694505.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

61. Podle § 150 odst. 3 správního řádu přitom platí, že „[p]roti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“. Kasační soud pak k účinkům odporu konstatoval, že „[p]okud byl odpor v otevřené lhůtě podán, byl tím příkaz eo ipso odstraněn (nevýžaduje se tedy jakýkoliv úkon ze strany správního orgánu) a ve správním řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl“ (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, čj. 3 As 8/2014 - 78).
62. Žalobkyni byl Příkaz do datové schránky doručen dne 2. 11. 2020. Lhůta pro podání odporu tedy končila dnem 10. 11. 2020.
63. Jak plyne z výše uvedeného, dne 9. 11. 2020 zaslala žalobkyně na e-mailovou adresu X e-mailovou zprávu (bez elektronického podpisu) ve znění „Proti příkazu č. j. 250759/2020-MURI/OÚMVV/521 podáváme odvolání“. V záhlaví e-mailové zprávy je uvedeno, že adresátem je „Městský úřad Říčany, Odbor správních agend a dopravy“. V odpovědi ze dne 10. 11. 2020 žalobkyni referentka odboru správních agend a dopravy upozornila, že odpor lze podat pouze s elektronickým podpisem, popřípadě datovou schránkou nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, upozornila tedy toliko na nedostatek formy podání odporu.
64. Z datové zprávy ID 841694505 se přitom podává, že tímto byla z datové schránky žalobkyně do datové schránky MÚ Říčany adresována kopie e-mailové zprávy ve formátu pdf. Datová zpráva ID 841694505 byla do datové schránky MÚ Říčany dodána dne 10. 11. 2020.
65. Podáním do datové schránky MÚ Říčany tak žalobkyně odstranila vadu nedostatku formy, na kterou byla upozorněna referentkou odboru správních agend a dopravy, přičemž tak učinila v zákonné lhůtě pěti pracovních dnů (srovnej § 37 odst. 4 správního řádu); ostatně i samotná Datová zpráva ID 841694505 byla MÚ Říčany dodána ve lhůtě pro podání odporu. Podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci [srovnej § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 300/2008 Sb.**“)] je přitom učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2020, čj. 9 Afs 28/2010 - 79, či rozsudek téhož soudu ze dne 17. 2. 2012, čj. 8 As 89/2011 - 31, shodně pak závěr č. 84 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009). Úkon učiněný prostřednictvím datové schránky má pak v souladu s § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, a proto nemusí být podepsaný elektronickým podpisem a není jej třeba potvrzovat (viz shora připomínaný rozsudek čj. 8 As 89/2011 - 31).
66. Pro úplnost pak soud doplňuje, že správní řád přitom nestanoví zvláštní obsahové náležitosti odporu. Na rozdíl od odvolání, které musí být odůvodněno, odpor musí toliko splňovat náležitosti podání podle § 37 správního řádu, tj. z něj musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podle § 37 odst. 1 správního řádu se pak podání

posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. I přestože tak žalobkyně odpor mylně nazvala odvolání a namísto čísla jednacího samotného Příkazu uvedla číslo jednací (spisovou značku) spisu vedeného MÚ Říčany, je z jejího podání jednoznačně seznatelné, že se jedná o odpor proti Příkazu.

67. Na základě uvedeného je tak nesporné, že žalobkyně, tj. osoba, které byla Příkazem ukládána povinnost, odpor proti Příkazu podala v zákonem stanovené lhůtě.
68. Tuto skutečnost pak ostatně potvrdil i MÚ Říčany ve svém stanovisku ze dne 13. 4. 2022, když uvedl, že Datová zpráva ID 841694505 byla ve spisové službě úřadu dohledána, nicméně tato nebyla „propsána“ do příslušného spisu, neboť podání žalobkyně bylo spisovou službou mylně vyhodnoceno jako forma e-mailové komunikace a tedy ve spise byl odpor veden toliko jako podaný prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu. MÚ Říčany závěrem svého stanoviska uznal, že v jeho postupu došlo k pochybení.
69. Za dané situace soud shledal, že nejsou žádné důvody, pro které by měl být odpor žalobkyně považován za opožděný, nepřipustný či neobsahující zákonné náležitosti. Příkaz MÚ Říčany byl dle všech soudu dostupných informací odporem zrušen, a tudíž na něm neměla být vyznačena doložka právní moci a vykonatelnosti, neboť tyto atributy nikdy nenabyl. Nelze tedy než dospět k závěru, že Exekuční příkaz žalovaného se zakládá na nevykonatelném exekučním titulu a je tak třeba přisvědčit námitce žalobkyně uvedené pod druhým žalobním bodem.
70. Nad rámec výše uvedeného pak soud doplňuje, že dílčí subnámitkou uvedenou žalobkyní pod druhým žalobním bodem, tj. argumentací, již žalobkyně spороvala věcnou správnost Příkazu, se soud zabývat nemohl, neboť tato vybočuje z mezí soudního přezkumu Napadeného rozhodnutí (srovnej odst. 56 tohoto rozsudku).
71. Vzhledem k tomu, že soud plně vyhověl návrhu žalobkyně a Napadené rozhodnutí zrušil, přičemž důvod tohoto postupu spočívá v samotném nedostatku vykonatelnosti exekučního titulu, se soud v detailu dalšími žalobními body žalobkyně pro nadbytečnost nezabýval.
72. Ve stručnosti tak pouze konstatuje, že co se týká námítky uvedené žalobkyní pod **prvním žalobním bodem**, tj. že jí postupem žalovaného spočívajícím v zablokování bankovního účtu u Komerční banky, a.s. byla způsobena v důsledku dopadu situace do smluvních vztahů relativně významná újma, v důsledku čehož byl postup žalovaného nepřiměřeným, nemohl jí soud s ohledem na její obecnou formulaci přisvědčit. Žalobkyně své tvrzení o způsobené újmě nijak nekonkretizovala, neuvedla, v jaké výši měla být způsobena a jak tuto výši zapříčinilo právě „zablokování“ předmětného účtu v důsledku vydání Exekučního příkazu žalovaným. Na tuto skutečnost ji ostatně upozornil již žalovaný v Napadeném rozhodnutí, přičemž žalobkyně svou argumentaci v podané žalobě relevantním způsobem nerozvedla. Není pak úlohou soudu, aby za žalobkyni její argumentaci dotvářel a přebíral tak úlohu jejího advokáta. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78). Zkoumání samotné přiměřenosti postupu žalovaného při daňové exekuci pak za zohlednění shora uvedeného, tj. nutnosti zrušit Napadené rozhodnutí pro nedostatek vykonatelnosti exekučního titulu, považuje soud za zcela nadbytečné.
73. Přisvědčit pak soud nemůže ani argumentaci žalobkyně uvedené pod **třetím žalobním bodem**. Žalobkyně touto toliko polemizovala s částí Napadeného rozhodnutí, ve které

žalovaný uvedl, že „[ú]hradou nedoplatku dojde k okamžitému zastavení exekuce“, když konstatovala, že samotnou úhradou nedoplatku k zastavení exekuce automaticky nedochází. Byť lze žalobkyni přisvědčit, že k zastavení exekuce v případě dobrovolného splnění povinnosti v daňovém řízení dochází teprve formálním rozhodnutím správce daně [srovnej § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu], nejedná se o skutečnost, která by byla sama o sobě způsobila založit nezákonnost Napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí je pak nadto zřejmé, že žalovaný tuto formulaci použil v kontextu reakce na námitku žalobkyně, že jí byla postupem žalovaného způsobena škoda v podobě debetu na účtu. Žalovaný pak tímto způsobem argumentoval, že doručením exekučního příkazu nedochází k převodu finančních prostředků z účtu, toliko k jejich blokaci a následné uhrazení nedoplatku (v případě dobrovolného splnění uložené povinnosti) vyústí v bezodkladné zastavení exekučního řízení. Ani posouzení těchto otázek by nicméně na meritorním závěru soudu nebylo ve světle výše uvedeného způsobit čehokoli změnit.

74. Pokud jde o výrok rozsudku o odmítnutí žaloby, kterou se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, když nepřiměřeně vedeným exekučním řízením vymáhal částku, kterou žalobkyně domněle oprávněnému ke dni zásahu nedluhovala, uvádí soud následující.
75. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila předmětný žalobní návrh jako eventuální, resp. vznesla jej *in eventum*, pro případ, kdy by soud považoval žalobu proti Napadenému rozhodnutí za neprojednatelnou.
76. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu byla však žalobkyně povinna zvolit jeden žalobní typ vymezený v soudním řádu správním a nemohla jednotlivé žalobní typy navzájem zaměňovat nebo je v žalobě směšovat (srov. rozsudky ze dne 20. 4. 2005, čj. 7 Afs 84/2004 - 84, či ze dne 9. 7. 2009, čj. 7 Aps 2/2009 - 197). Ve správním soudnictví se nepřipouští alternativní či eventuální petit, pokud by alternativy či eventuality měly spočívat v odlišných žalobních typech (srov. rozsudky ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003 - 101, publ. pod č. 652/2005 Sb. NSS, či ze dne 9. 12. 2015, čj. 10 Afs 151/2015 - 27).
77. Se zřetelem k tomu, že se žalobkyně nedostavila k jednání, na kterém soud zamýšlel žalobkyni s ohledem na v žalobě formulovaný eventuální petit poučit o subsidiárním použití zásahové žaloby, resp. její nepřipustnosti, lze-li se ochrany domáhat jinými právními prostředky (srovnej § 85 s. ř. s.), proto soud musel z formálních rozhodnout o odmítnutí žaloby v uvedené části pro nepřipustnost vyplývající z naposledy uvedeného ustanovení, neboť musel vyčerpat celý předmět řízení, resp. reagovat na celý žalobní návrh tak, jak byl v podané žalobě vznesen. Nemohl tuto část žalobního návrhu pominout, ačkoli bylo zjevné, že žalobkyně neměla (se zřetelem k tomu, že podání žaloby proti Napadenému rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. vyhodnotil soud v souladu s judikatorní praxí správních soudů jako přípustné, nadto pak posoudil žalobu jako důvodnou) na podání zásahové žaloby zájem.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

78. Městský soud v Praze uzavírá, že žalobu shledal důvodnou, a proto Napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Provedeným dokazováním soud zjistil, že proti exekučnímu titulu [Příkaz], který byl podkladem pro vydání Exekučního příkazu, potažmo Napadeného rozhodnutí, byl

žalobkyní podán včasný odpor. Žalovaný tak musí za zohlednění této skutečnosti v dalším řízení v součinnosti s MÚ Říčany opětovně posoudit existenci a vykonatelnost exekučního titulu [Příkazu] a s tím související dopady do exekučního řízení.

79. Druhý výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které však spočívají toliko v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, neboť žalobkyně nebyla v řízení zastoupena advokátem.
80. Třetí výrok má z důvodů popsaných výše v bodech 74 – 77 tohoto rozsudku oporu v § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s. Výrok o nákladech řízení o zásahové žalobě je pak odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť žádný z účastníků nemá podle tohoto ustanovení právo na náhradu řízení o žalobě, jež byla odmítnuta. Soudní poplatek ze zásahové žaloby soud nevybíral, proto nerozhodoval ani o jeho vrácení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. května 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.